

GOIGS A LLAOR DE

SANTA TERESA DE JESÚS JORNET I IBARS

TORNADA

Quan la vida es veu batuda
per l'edat, la fam i el fred:
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

I

Al vilatge antic d'Aitona
vostre esguard s'obre a la llum.
La fe el rega i l'assaona
perquè doni bon perfum.
Sou com flor al món vinguda
que abundor de fruits promet:
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

II

Pura fou vostra infantesa,
santa vostra joventut.
Vós fundeu la gran empresa
d'acollir la senectut.
Amb quin zel l'obra nascuda
el cor vostre l'escomet:
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

III

Quan dels vells la vida és llarga
sense cap parent ni amic,
endolciu sa pena amarga
i els doneu sojorn i abríc.
Cada Asil franca rebuda
dóna als vells que el món no admet.
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

IV

Si ens domina l'egoisme,
i oblidem que som germans,
ens dieu que hi ha el proïsme
i que ens cal dar-li les mans.
Si l'amor nostre cor muda,
no serem del puny estret.
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

V

El zel vostre no reposa
corregint uns greuges vils,
i pels vells que als fills fan nosa
fan de llar vostres Asils,

on la vida se'ls trasmuda
ben besats pel sol-solet.
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

VI

La vostra obra benfactora
ha posat ben fonda arrel;
Cada Casa acollidora
de llar santa és un model.
Déu ha dat bona crescuda
al que fou humil arbret:
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

VII

Escampant la vostra aroma,
i enaltint la vostra fe,
nova Santa, des de Roma,
us proclama Pau sisè.
Nostra veu no resta muda
i homenatge el cor us ret:
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

TORNADA

Vostres «Goigs», Mare volguda,
hem cantat, ben a pleret:
Dolç empar, consol i ajuda
sou pels vells, Mare Jornet.

Y Pregueu per nosaltres, Santa
Teresa.

R Perquè siguem dignes de les
promeses de Crist.

PREGUEM

O Déu, heu aplegat, gràcies a
Santa Teresa, una nova família
a la vostra Església per a la for-
mació de la joventut i l'ajuda
als desvalguts. Concediu-nos, si
us plau, que els qui ens alegrem
dels seus mèrits avancem amb
l'exemple d'una virtut tan gran.
Per Crist, Senyor nostre.

R Amén.

RESCOBLA ESTROFES

Quan la vi-da es veu ba-tuda per l'e-dat, la fam i el fred: dolç em-par, consol i a-ju-da sou pels
vells, Ma-re Jor-net. Al vi-lat-ge an-tic d'Ai-to-na vostre cor s'o-bre a la llum. La fe, el re-ga i as-sa-o-na perquè
do-ni bon per-fum. Sou la flor al món vin-gu-da que a-bun-dor de fruits pro-met:

A LA TORNADA

Text i música: Antoni Malats, pvre.

Dibuix: J. Tulla

Justificació de l'edició

La present edició dels Goigs de Santa Teresa Jornet té la justificació en quelcom molt entranyable a la Comarca d'Igualada.

Teresa Jornet i Ibars va néixer el 9 de gener de 1843 a Aitona, prop de Lleida. Als 14 anys començà a estudiar la carrera de mestra a Fraga. Aconseguit el títol, exercí el magisteri a Argençola, poblet rural prop d'Igualada, durant els anys 1861-1863 i després passà a regir l'escola de Fraga.

El 27 de gener de 1873 fundà la Congregació de «Germanetes dels Vells Desemparats». Morí el 26 d'agost de 1897 a Liria (València), deixant en ple funcionament més de cent cases. Fou beatificada per Pius XII el 27 d'abril de 1958 i canonitzada per Pau VI el 27 de gener de 1974.

Avui la Congregació consta de 3.200 religioses, té 214 cases a 10 nacions i acull més de 25.000 ancians. El gra de mostassa s'ha convertit en un arbre frondós on es refugien estols d'ocells sense niu i sense força per a volar. Una de les dites cases és la d'Igualada, fundada l'any 1943, avui bellament anomenada «Llar del Sant Crist», i que aplega un centenar llarg de vellets entre homes i dones.

D'ençà de la canonització de llur Mare Fundadora les Germanetes dels Ancians Desemparats de la Comunitat d'Igualada es preocupaven molt justament que la nova Santa tingués culte públic solemne a l'església d'Argençola. Les llargues hores d'oració que hi havia passat ho reclamaven. I l'escola i la casa de la mestra — llocs també de la seva santificació — mereixien ésser revaloritzats, com es farà ben aviat.

El dia 30 de setembre de 1979 fou l'assenyalat per a la inauguració del culte esmentat. Les Germanetes de la «Llar del Sant Crist» feren ofrena d'una devota imatge de Santa Teresa Jornet a aquella parròquia. Acompanyades d'un bon grup d'amics hi anaren en romeria pels mateixos camins que la seva Mare havia resseguit tantes vegades anant i tornant d'Igualada. Tot el poble, la Comunitat de religioses, els ancians i la clerecia que s'hi uniren, des del peu de la Creu del terme, portaren en processó la santa imatge fins al temple parroquial, on rebrà d'aquí endavant la gratitud de molts i difondrà el perfum d'una vida consagrada als «predilectes» de Jesucrist per estímul de la manifestació més preada de la caritat fraterna.

Genís Padrós
Arxiprest d'Igualada

Igualada a 30 setembre 1979

Aquesta edició s'ha fet per gentilesa
d'Antoni Monclús i Marquès, dels Amics dels Goigs

S'han fet 10 exemplars especials